

ØSTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 22. september 2020

Sag BS-56683/2019
(22. afdeling)

X ApS under konkurs
(advokat Martin Ambæk Krag, prøve)

mod

Y ApS
(advokat William Feely)

Københavns Byret har den 26. november 2019 afsagt dom i 1. instans (sag BS-18288/2019).

Landsdommerne Alex Puggaard, Michael Kistrup og Susanne Lehrer (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, X ApS under konkurs, har gentaget sin påstand for byretten om, at Y ApS skal betale 250.000 kr. til X ApS under konkurs med tillæg af procesrente fra sagens anlæg.

Indstævnte, Y ApS, har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

Det fremgår af udskrift fra det Centrale Virksomhedsregister (CVR) vedrørende X ApS under konkurs, at A forud for selskabets konkurs var enejer og direktør i X ApS.

Det fremgår af gældsbrief underskrevet den 8. oktober 2015, at A optog et lån på 2 mio. kr. hos Y A/S (nu: Y ApS). Af gældsbriefets pkt. 2.3.2 fremgår det, at Y A/S fik transport i restprovenuet ved salg af ejendommen ... i ..., og at manglende transport var at anse som misligholdelse af lånet med den virkning, at lånebeløbet med renter forfaldt til betaling.

Y A/S indgav den 22. august 2017 konkursbegæring mod A. Y A/S henviste i den forbindelse til, at lånet var misligholdt, da selskabet ikke havde fået den aftalte transport i restprovenuet på ejendommen, og opgjorde restfordringen til 894.366.67 kr.

Af udskrift af retsbogen for Retten på Frederiksberg, fogedretten af 30. oktober 2017 fremgår det, at Y A/S på et retsmøde af samme dato opgjorde sit krav mod A til 853.566,67 kr. Parterne indgik på retsmødet aftale om en afdragsordning, hvorefter A skulle betale 50.000 kr. hver den 1. i måneden, første gang den 1. november 2017, idet der mellem parterne var enighed om, at As stemmeret og ret til udbytte blev opretholdt, og at Y A/S ikke kunne begære fyldestgørelse ved forauktionering, så længe den indgåede afdragsordning blev overholdt.

Det fremgår af kontoudtog fra X ApS, at der den 1. november 2017, den 1. december 2017, den 3. januar 2018, den 6. februar 2018 og den 6. marts 2018 blev overført 50.000 kr. fra selskabets konto til Y A/S.

Y A/S indgav den 30. april 2018 på ny konkursbegæring mod A, idet selskabet bl.a. henviste til, at den på retsmødet den 30. oktober 2017 aftalte afdragsordning ikke var overholdt af A.

Det fremgår af X ApS' årsrapport for 2015/2016, at selskabet pr. 30. juni 2016 havde tilgodehavender for i alt 6.487.919 kr., en likvidbeholdning på 146.248 kr. og en egenkapital på 908.387 kr., og at selskabet pr. samme dato havde gæld til tilknyttede virksomheder på i alt 2.415.776 kr. Af specifikationerne i den interne årsrapport for 2015/2016 fremgår det, at gælden til tilknyttede virksomheder omfattede en mellemregning på 49.815 med Z ApS og en mellemregning på 2.365.961 kr. med Æ ApS. I ledelsesberetningen i årsrapporten er anført, at der på underskriftstidspunktet den 5. oktober 2016 er givet tilsagn fra moderselskabet om konvertering af gæld på 1.750.000 kr. til kapital til understøttelse af selskabet.

Det fremgår af X ApS' årsrapport for 2016/2017, at selskabet pr. 30. juni 2017 havde tilgodehavender for i alt 6.965.288 kr., en likvidbeholdning på 142.110 kr. og en negativ egenkapital på -1.903.024 kr., og at selskabet pr. samme dato havde gæld til tilknyttede virksomheder på i alt 3.367.759 kr. I specifikationerne

i den interne årsrapport for 2016/2017 er med hensyn til gælden til tilknyttede virksomheder anført en mellemregning på 0 kr. med Ø A/S, en mellemregning på 1.109.453 kr. med Z ApS og en mellemregning på 2.258.306 kr. med Æ ApS. I ledelsesberetningen i årsrapporten er anført, at der på underskriftstidspunktet den 8. januar 2018 er givet tilsagn fra moderselskabet om konvertering af gæld på 1.100.000 kr. til kapital til understøttelse af selskabet. I den uafhængige revisors erklæring i årsrapporten er det anført, at der er væsentligt usikkerhed om selskabets fortsatte drift.

Det fremgår af ledelsesberetningen i Z ApS' årsrapport for 2015/2016, at der er givet tilsagn om delvis konvertering af tilgodehavende i datterselskab. Tilsagnet omfatter konvertering af i alt 1.750.000 kr. til kapital i X ApS, hvorved datterselskabets kapital forøges til 908.387 kr. Det fremgår desuden af årsrapporten, at Z ApS pr. 30. juni 2016 havde tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder på 1.812.000 kr., gæld til tilknyttede virksomheder på 12.185 kr. og anden gæld på 1.822.985 kr.

Af Z ApS' årsrapport for 2015/2016 fremgår det, at den uafhængige revisor den 12. oktober 2016 har erklæret, at selskabet i strid med selskabslovens § 210, stk. 1, har ydet lån til selskabets anpartshaver, hvorved ledelsen kan ifalde ansvar. Af balancen fremgår det, at selskabet i 2015 havde et tilgodehavende hos virksomhedsdeltagere og ledelse på 1.203.000, og at dette tilgodehavende pr. 30. juni 2016 var nedbragt til 0 kr. Det fremgår videre, at selskabets egenkapital pr. 30. juni 2016 udgjorde 1.420.737 kr., og at selskabet pr. samme dato havde gæld til tilknyttede virksomheder på 819.149 kr.

Forklaringer

A har afgivet supplerende forklaring for landsretten.

A har forklaret bl.a., at det var hans advokat, der lovede ham, at der ikke ville være problemer med at indfri lånet til B. Om baggrunden for stiftelsen af Z ApS og X ApS den 6. oktober 2015 forklarede han, at han var nødt til at skille sig af med en medarbejder, der skulle have været hans kompagnon, men som ikke magtede opgaven. Den pågældendes ageren havde medført store tab i driftsselskabet, og han så derfor ingen anden udvej end at skille sig af med medarbejderen og stifte et nyt selskab, der overtog alle aktiverne. Om baggrunden for gælds brevet af 8. oktober 2015 forklarede han, at han havde behov for midler for at rydde op i selskabsarrangementet. Han havde behov for i alt 8 mio. kr. Han kunne fremskaffe 6 mio. kr. på anden måde og lånte de sidste 2 mio. kr. af sin gode ven og samarbejdspartner gennem mange år, B. Hans forhold til B var venskabeligt professionelt. Lånet skete uden tinglysning, således at han sparede udgiften hertil. Det beløb, han lånte, blev straks kanaliseret direkte ned i X ApS.

De øvrige 6 mio. kr. blev fremskaffet ved at belåne en ejendom, som Æ ApS ejede, og ved et privat banklån. Disse midler blev også kanaliseret ned i driftsselskabet. Det hele skete inden for samme uge. Han indskød senere også midler fra sin pensionsopsparing direkte i X ApS. Om gældskonverteringerne på 1.750.000 kr. og 1.100.000 kr., som er nævnt i årsrapporterne for X ApS for 2015/2016 og 2016/2017, husker han ikke, hvad denne gæld angik, eller hvorfra den stammede. Han husker, at der på regnskabsmøder var drøftelser om gældskonvertering, men han husker ikke yderligere herom. Han husker ikke, hvor X ApS' gæld til moderselskabet Z ApS stammede fra. X ApS' gæld til ham er bogført som en mellemregning mellem ham og selskabet. Han kan ikke forklare, hvorfor selskabets gæld til ham ikke fremgår af selskabets årsrapporter. Forespurgt, om hans tilgodehavende kan være kanaliseret via holdingselskabet og dermed være placeret i Z ApS og posteret som "anden gæld" i dette selskabs årsrapport for 2015/2016, forklarede han, at det måske kan være tilfældet. Det var på hans initiativ, at X ApS betalte afdrag på hans gæld til Y ApS i henhold til den indgåede afdragsordning. Aftalen var, at han lånte penge af B og kanaliserede dem ned i driftsselskabet, som så skulle betale afdragene på lånet.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

X ApS under konkurs har yderligere anført følgende:

"Omstødelse i medfør af konkurslovens § 64, stk. 1

5. Det følger af konkurslovens § 64, stk. 1, at der kan ske omstødelse af gaver, som er fuldbyrdet senere end seks måneder før fristdagen.

6. De for sagen relevante overførsler er alle gennemført (fuldbyrdet) senere end seks måneder før fristdagen, og det afgørende for vurderingen af, om overførslerne kan omstødes i medfør af konkurslovens § 64, stk. 1, er derfor, om overførslerne i konkursretlig henseende må anses for at udgøre en gave fra Appellanten til Appelindstævnte.

7. Det gøres i den sammenhæng overordnet gældende, jf. Vestre Landsrets dom 20. november 2001 i sagen U.2003.2523H, at en disposition, der ikke er forretningsmæssigt begrundet, og som indebærer en formuefordel for modtageren, skal anses for at udgøre en gave i konkursretlig henseende, jf. nedenfor.

8. Det bestrides, at pengereglen har nogen som helst relevans for vurderingen af, om overførslerne er omstødelige i medfør af konkurslovens § 64, stk. 1.

9. Tilsvarende bestrides det, at det – som Appelindstævnte synes at lægge til grund (E 35) – er en betingelse for omstødelse i medfør af kon-

kurslovens § 64, stk. 1, at modtageren har været i ond tro om modtagelsen af penge fra betaleren. For fuldstændighedens skyld gøres dog gældende, at Appelindstævnte har (eller burde have været) bekendt med, at overførslerne kom fra Appelindstævnte (og ikke A selv), jf. betalingsdetaljer på kontobilaget fra Appelindstævntes konto 1. november 2017 (E 280).

Betingelsen om manglende forretningsmæssig begrundelse

10. Som Appelindstævnte anfører i sit ankeduplik/påstandsdocument (E 33), er det ubestridt mellem parterne, at Appellanten ikke har "...haft en forretningsmæssig begrundelse for at overføre fem overførsler á hver kr. 50.000 til Y ApS."

11. Dette er Appellanten enig i. Appellanten havde ikke gæld til Appelindstævnte, og der bestod heller ikke noget andet retsforhold mellem Appellanten og Appelindstævnte, som kunne begrunde Appellantens betaling af i alt DKK 250.000 til Appelindstævnte. Hverken Appellanten (eller Appellantens kreditorer) havde nogen interesse i betalingerne til Appelindstævnte, og overførslerne må derfor objektivt set (dengang som nu) anses som værende udtryk for gavmildhed fra Appellantens side.

12. Allerede fordi der er enighed mellem parterne om, at Appellanten ikke har haft en forretningsmæssig begrundelse for overførslerne til Appelindstævnte, er det uden betydning for sagen, om Appelindstævnte faktisk indså, at overførslerne udsprang af gavmildhed fra Appellantens side. Det afgørende er, at overførslerne objektivt set var forretningsmæssigt begrundede. Appelindstævntes egne bemærkninger herom (bl.a. E 33), understreger, at dette ikke var tilfældet.

13. Uanset at landsretten således skal lægge til grund for afgørelsen af denne sag, at Appellantens fem overførsler á DKK 50.000 til Appelindstævnte ikke var forretningsmæssigt begrundede, gøres det (for en ordens skyld) gældende, at byrettens afgørelse i øvrigt er baseret på en forkert præmis om, at der bestod et gældsforhold mellem Appellanten og A, og at dette gældsforhold blev nedbragt ved Appellantens betalinger til Appelindstævnte (E 11).

14. Der henvises til Appellantens interne årsrapport for regnskabsåret 2016/17 (E 220ff), hvoraf bl.a. fremgik, at Appellanten ikke havde gæld til ledelsen (E 231), ligesom det fremgik af selve årsrapporten for regnskabet 2016/17, at Appellantens gæld på DKK 1.100.000 til holdingselskabet Z ApS ville blive konverteret til ny selskabskapital (E 207). Gældskonverteringen blev gennemført på en ekstraordinær generalformsaling 8. januar 2018 (E 65 og 281f).

Betingelsen om formuefordel for modtageren

15. I forhold til betingelsen om, at dispositionen skal have indebåret en formuefordel for modtageren, jf. pkt. 7 ovenfor, henvises (igen) til, at der hverken bestod et gældsforhold eller noget andet retsforhold mel-

lem Appellanten og Appelindstævnte, som kunne begrunde Appellantens overførsler til Appelindstævnte.

16. Overførslerne skal derimod ses i lyset af As private gæld til Appelindstævnte (E 98) og fogedretsmødet herom den 30. oktober 2017 (E 261f), hvor A erklærede sig ude af stand til at betale sin gæld til Appelindstævnte, og hvor det blev aftalt, at A skulle betale et månedligt afdrag på DKK 50.000 til Appelindstævnte.

17. Disse afdrag blev efterfølgende, jf. pkt. 2 ovenfor, betalt af Appellanten, der – uanset As ultimative ejerskab – må anses for tredjepart i forhold til As gæld til Appelindstævnte.

18. Ved Appellantens tredjemandsbetaling af afdrag på As gæld til Appelindstævnte opnåede Appellanten kontant betaling af i alt DKK 250.000, mens Appellantens "vederlag" bestod i et uerholdeligt regreskrav for samme beløb mod A, som på fogedretsmødet 30. oktober 2017 havde meddelt, at han ikke var i stand til at betale sin gæld til Appelindstævnte (E 261f), og mod hvem Appelindstævnte indgav konkursbegæring både den 22. august 2017 (E 259f) og 30. april 2018 (E 285) – begge gange begrundet i, at Appelindstævnte mente, at der en "klar formodning" for A var insolvent, jf. konkurslovens § 17, stk. 2.

19. Til støtte for betalingernes omstødelighed i medfør af konkurslovens § 64 gøres derfor gældende, at der objektivt set bestod et væsentligt misforhold mellem Appellantens ydelse og "vederlag" (dvs. en formuefordel for Appelindstævnte).

20. Det gøres hertil gældende, at det ikke er en betingelse for omstødelise efter konkurslovens § 64, stk. 1, at Appelindstævnte faktisk indså eller var bekendt med den formuefordel, som Appelindstævnte opnåede ved betalinger fra Appellanten.

21. Under alle omstændigheder gøres det dog gældende, at Appelindstævnte burde have indset, at As gæld til Appelindstævnte var uerholdelig, jf. pkt. 18 ovenfor, og at betalingerne fra Appellanten derfor stod i væsentligt misforhold til "vederlaget" og indebar en formuefordel for Appelindstævnte. Udover Appelindstævntes fogedsag og konkursbegæring mod A, henvises der til e-mail af 21. august 2017 fra Appelindstævntes advokat, som – efter at have undersøgt økonomien i As selskaber – anbefaler Appelindstævnte at indgive konkursbegæring mod A (E 258).

22. Af de grunde, som er anført i pkt. 10-21, gøres det samlet set gældende, at de fem overførsler á DKK 50.000 fra Appellanten til Appelindstævnte i perioden 1. november 2017 – 6. marts 2018, jf. pkt. 2, er omstødelige i medfør af konkurslovens § 64, jf. Vestre Landsrets dom 20. november 2001 i sagen U.2003.2523H, og at Appelindstævnte derfor skal betale i alt DKK 250.000 til Appellanten, jf. konkurslovens § 75.

23. Det fremhæves, at faktum i denne sag adskiller sig på en række punkter fra det faktum, der lå til grund for Østre Landsrets afgørelse i U2012.413Ø, hvor det

- (i) ikke kunne lægges til grund som ubestridt, at den for sagen relevante tredjemandsbetaling var forretningsmæssigt ubegrundet (og dermed et udslag af gavmildhed),
- (ii) ikke var oplyst, hvem der havde taget initiativ til betalingen,
- (iii) ikke fremgik af betalingen, hvorfra den stammede, og hvor
- (iv) pengene indgik på en konto, der tilhørte skyldner, og som var i plus (og hvor betalingen derfor først kom den sagsøgte bank til gode ved bankens modregning i kontoen i forbindelse med skyldners konkurs mere end 2 måneder efter overførslen).

Omstødelse i medfør af konkurslovens § 74, stk. 1

24. Det gøres gældende, at de fem overførsler fra Appellanten til Appelindstævnte desuden er omstødelige efter konkurslovens § 74, stk. 1, jf. § 76.

25. Som allerede anført, jf. pkt. 18, havde Appelindstævnte et indgående kendskab til As økonomiske forhold og manglende betalingsevne.

26. Herudover havde Appelindstævntes advokat 21. august 2017 meddelt Appelindstævnte, at heller ikke A selskaber (heriblandt Appellanten) efter advokatens opfattelse ville være i stand til at betale As gæld til Appelindstævnte (E 258), og at Appelindstævnte derfor efter advokatens opfattelse burde indgive konkursbegæring mod A personligt.

27. Appellantens midler blev ved betalingerne til Appelindstævnte unddraget fra Appellantens (egne) kreditorer, og det gøres gældende, at Appelindstævnte både var (eller burde have været) bekendt med Appellantens økonomiske situation, jf. ovenfor, samt det forhold, at Appellanten ingen forretningsmæssig begrundelse havde for overførslerne til Appelindstævnte (dvs. betalingernes utilbørlige karakter).

Rette sagsøgte

28. Af de grunde som fremgår af Appellantens anmodning til Københavns Byret om berigtigelse af sagsøgte (E 20) fastholdes det, at Appelindstævnte er rette sagsøgte i sagen.”

Y ApS har heroverfor supplerende anført følgende:

”Denne sag handler om, hvorvidt selskabet X ApS ved fem overførsler til Y ApS – nu Y ApS har givet en gave. X ApS har ikke haft en forretningsmæssig begrundelse for at overføre fem overførsler fra a hver kr. 50.000 til Y ApS. Det kan ubestridt lægges til grund.

...

A, som er ejer af det nu konkursramte selskab, skylder Y ApS penge (privat). Penge som er søgt inddrevet dels ved udlæg i anparter og dels ved indgivelse af konkursbegæring mod A privat.

Første udlægsbegæring er indgivet den 13. juli 2017, bilag M (nyt).

Der indkaldes til fagedmøde den 24. august s.å., der aflyses den 14. august 2017, bilag N (nyt) som følge af, at A har antaget en advokat.

I den forbindelse rådgiver advokat Kim Krarup, bilag F, om hvorvidt der overhovedet er noget tage udlæg:

Der er ikke midler i selskaberne til at betale dig, og jeg synes derfor, at det nu er på tide, at der indgives en konkursbegæring mod ham.

Det bestrides således, at bilag F overhovedet er relevant for spørgsmålet om, hvorvidt der er givet en gave.

Der blev herefter indgivet den første konkursbegæring mod A, idet en betingelse for lånet var, at der blev givet transport i et provenu af As salg af sin ejendom. Det skete ikke.

Der var således en klar formodning for, at der var kreditorer, der var blevet tilgodeset.

Påfaldende nok er det de samme kreditorer, der har begæret X ApS konkurs!

...

OPSUMMERENDE ANBRINGENDER:

Det fastholdes indledningsvis, at Y ApS ikke er rette sagsøgte.

I processkrift 1 af 5. september 2019 har konkursboet fastslået, at man ikke gør konkurslovens §§ 74 og 67 gældende, hvorfor det ikke kan gøres gældende i Landsretten, jf. sidste del af processkrift af 28. juli 2020.

Til støtte for den nedlagte påstand i øvrigt gøres det gældende, at de af selskabet fem overførsler ikke er en gave, idet der ikke er tale om et udslag af gavmildhed fra selskabets side.

Det gøres endvidere gældende, at i hvert fald modtager af pengeoverførslen ikke har været klar over, at der var tale om en ydelse, der indebar en vederlagsfri fordel.

Det fastholdes, at der intet forud for de fem overførsler har indgået som en overvejelse hos Y ApS, at der har været tale om et udslag af gavmildhed, uanset om pengene kom direkte fra As selskab (konkursboet).

Det gøres i den forbindelse gældende, at det har været en almindelige forretningsmæssig transaktion, idet 9/10 overførsler kommer direkte fra selskabets konto.

Det bestrides, at Y ApS forsøg på inddrivelse herunder begæring om personlig konkurs, har betydning for dette idet betalinger fra A sædvanligvis er sket fra selskabet.

En overførsel må anses for at være lige så valid som modtagelse af rede penge. Penge modtaget i god tro kan ikke blive mødt af indsigelser ud fra den almindeligt gængse pengeregel.

Overførslerne er modtaget i god tro, og konkursboet har ikke løftet bevisbyrden for, at det modsatte er tilfældet.

Det gøres gældende, at transaktionerne – i det omfang de ikke kan følges i selskabets bogholderi – er ulovlige aktionærlån.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Nyt anbringende

X ApS under konkurs har i sit påstandsdokument af 18. august 2020 gjort gældende, at de omtvistede overførsler er omstødelige i medfør af konkurslovens § 64, alternativt i medfør af konkurslovens § 74.

Y ApS har under hovedforhandlingen i landsretten protesteret mod anbringendet om omstødelse efter konkurslovens § 74 med henvisning til, at konkursboet under sagens forberedelse i byretten afgav en proceserklæring om ikke at gøre denne bestemmelse gældende i sagen.

Landsretten finder, at der er tale om et nyt anbringende, som først er fremsat i påstandsdokumentet for landsretten. Anbringendet vil gøre det nødvendigt for landsretten at tage stilling til forhold, som ikke er påkendt i byretten. Landsretten nægter derfor anbringendet fremsat, jf. retsplejelovens § 384.

Sagen angår herefter, om der er grundlag for omstødelse i medfør af konkurslovens § 64.

Omstødelse i medfør af konkurslovens § 64

Landsretten lægger til grund som ubestridt, at de omtvistede overførsler fra X ApS' konto til Y A/S den 1. november 2017, 1. december 2017, 3. januar 2018, 6. februar 2018 og 6. marts 2018 er sket med midler hidrørende fra X ApS.

Y ApS har gjort gældende, at overførslerne (betalingerne) var udtryk for sædvanlig gældsafvikling, og at det i forholdet mellem A og Y

A/S (nu: Y ApS) var sædvanligt, at betalinger fra A skete ved overførsler fra X ApS' konto.

A har forklaret, at overførslerne fra X ApS til Y A/S blev foretaget på hans initiativ. Han har endvidere forklaret, at overførslerne var afdrag på det lån, som han havde optaget hos Y A/S og sidenhen indskudt i X ApS.

As forklaring om baggrunden for lånearrangementet og afdragsbetalinger er ikke understøttet af dokumentation. Landsretten bemærker herved, at pengestrømmene mellem ham selv og X ApS er udokumenterede, og at årsrapporterne for X ApS ikke indeholder oplysning om, at der er foretaget indskud af midler i selskabet, som forklaret af A, eller at selskabet havde gæld til A, som blev nedskrevet i takt med selskabets overførsler til Y A/S.

Landsretten lægger på denne baggrund til grund, at overførslerne til Y A/S alene er sket på baggrund af As interesse i at nedbringe sin personlige gæld til selskabet og i kraft af hans adgang til som ejer og direktør i X ApS at disponere over sidstnævnte selskabs midler. Overførslerne kan herefter ikke anses for forretningsmæssigt begrundede, men må anses som en gavedisposition til skade for X ApS' kreditorer. Landsretten bemærker herved, at Y A/S i kraft af overførslerne blev sikret delvis fyldestgørelse for sit krav mod A, som – henset til oplysningerne om As daværende økonomiske forhold – må antages at have været uerholdeligt.

Herefter, og da overførslerne er sket mindre end 6 måneder før fristdagen den 18. april 2018, finder landsretten, at betingelserne for omstødelse i medfør af konkurslovens § 64, stk. 1, er opfyldt.

Landsretten tager derfor appellants påstand til følge.

Efter sagens udfald skal Y ApS i sagsomkostninger for begge retter betale 72.600 kr. til X ApS under konkurs. 60.000 kr. er til dækning af udgifter til advokatbistand ekskl. moms og 12.600 kr. til retsafgift. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og forløb samt hovedforhandlingens varighed i byretten og landsretten.

THI KENDES FOR RET:

Y ApS skal betale 250.000 kr. til X ApS under konkurs med tillæg af procesrente fra den 17. april 2019.

I sagsomkostninger for begge retter skal Y ApS inden 14 dage betale 72.600 kr. til X ApS under konkurs. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.